

אותך אבקש

מסילות למבקשי ה' בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א

ויקהל - פיקודי | גיליון 24 | שנה ב'

הגאון רבי מנחם קירשנבוים שליט"א
ראש כולל להוראה 'עלת חן'
וחתן הגה"צ רבי יעקב גלינסקי זצ"ל

מה מצאתי בברסלב?

מבטל א"ע לעצותיו של רבינו, ולא הפוך שאם קשה לי דבר מסוים אז אני אומר לעצמי שלי זה לא שייך כדוגמת קימת חצות פרישות מהעוה"ז וכו', אלא מאי זה אמנם קשה לי מאד היום במצבי אבל אני ימשיך לבקש ולהתחנן להקב"ה עד שירחם עלי ויגאל אותי מהמצב שלי.

עוד דוגמא לחיפוש האמת, זכורני שבתחילת התקרבותי בשנת תשכ"ח, באתי פעם לר' נתן ליברמנש שליט"א לקבל התחזקות, ובאותה תקופה הוא היה במתח גדול שהיה חילוקי דעות בתוך אנ"ש להיכן ליסע על ר"ה למירון או לירושלים, וחלק גדול מתלמידיו עברו מהקיבוץ בירושלים למירון (ב"ה בימינו כולם נוסעים לאומן ואין חילוקי דעות בנושא) והוא ישב על כסא נוח במרפסת ועישן סיגריה פניתי אליו בשאלה קצת בעזות (הרגשתי היימיש) מדוע הוא מעשן הרי מובא בחיי מוהר"ן שיחה שרבינו התנגד לענין העישון, הוא ענה לי מנחם, אל תלמד ממני אני למדתי בישיבת סלבודקא וכשהיינו מעיינים באיזה סוגיא היינו מעשנים כדי לחזק את כח הריכוז אבל היום אני יודע שזה לא בסדר, ואני מקווה להגיע ליום שאוכל להפטר מזה, ואכן כמה שנים אח"ז הפסיק לעשן כליל.

שוב אני חוזר שיש לנו לקיים את עצות רבינו בפשיטות ללא שינוי כמו שנהגו אנ"ש ששמרו על מסורת ברסלב ולבטל א"ע לרבינו ולא ח"ו להיפך. ואחרי כמה שנות התבודדות ברצינות אם אדם יסתכל אחורה יראה בעצמו שינויים עצומים שהוא לבד לא היה מאמין איך מידותיו השתנו לטובה.

וזהו שיבור תאוות אכילה. וכן מפרש הרמב"ן על התורה קדושים תהיו כי קדוש אני שלא יהא נבל ברשות התורה.

המשכתי לשאול אבל התאוה בוערת מה עושים אז הוא הזכיר לי שבספרים הקדושים כתוב שיש ענין גדול חוץ מהשלוש תפילות ביום להוסיף עוד תפילה לדבר עם הקב"ה ישירות מהלב ולספר לו כל מה שעובר על האדם ולעסוק בזה יום יום (התבודדות... בתחילה הוא חשש לקרוא לזה בשם המקורי)

ואם האדם מתמיד בעצה זו הוא יתחיל להכיר א"ע ולאט אט הוא יראה המון שינויים לטובה, וכשילמד בספרים הקדושים ליקוטי מוהר"ן או ליקוטי הלכות או מדרש ואפילו איזה תוס' בש"ס פתאום איזה קטע מסוים יתחיל להאיר לו וזה יחזק אותו להתנות לטובה, וכמו שאומר רבינו בליקוטי מוהר"ן תורה ל' ועיקר התשובה היא בבחי' שאינו יודע לשאול, היינו לעשות תשובה ולשאול כפרה מהשם יתברך על שאינם יודעים שזה עיקר התשובה בבחי' אשר לא גזלתי או אשיב.

נוסיף מה שרבינו מביא בספר חיי מוהר"ן (סימן רמ"ד) שאחרי הרבה שנות תפילה והתבודדות יכול להיות שהאדם הגיע למדרגה של יהודי כשר אבל פה בעוה"ז לא מראים לו זאת למען הבחירה רק כשיעלה למעלה לאחר אריכות ימים ושנים טובות יוודע לו ע"כ.

עוד נקודה חשובה שיכולה לסייע בהתקרבות, להיות דבוק באמת המקורית, כמו שר' לוי יצחק תמיד היה מוכיר להתפלל בהתבודדות שנזכה לקום חצות ולפרוש מתאוות עולם הזה, ז"א שאני

האמת שפנו אלי לכתוב לפני תקופה מכל מיני מקומות ולא הסכמתי אבל היות שכאן מדובר בציבור בני הישיבות שממנו הגעתי ושם התחנכתי כבחור לכן הסכמתי לכתוב, ואני מקווה שמה שאכתוב יביא לתועלת להתקרבות לרבינו הקדוש.

ההתקרבות שלי הייתה כשלמדתי בישיבת השרון דאז, והייתי תלמידו המובהק של הרה"ג ר' יעקב אדלשטיין זצ"ל, ששימש כראש ישיבה וגם כרב בישוב רמת השרון.

התקרבותי ע"י הרה"ח ר' נתן ליברמנש שליט"א, ובפעם הראשונה שנפגשתי עם הרה"ר נתן ליברמנש הוא פתח איתי את השיחה בשאלה מהי חסידות? והביא את הגמ' במסכת שבת פרק כל כתבי קכ. כשנפלה דליקה בשבת מצילין סל מלא ככרות וכו', ואומר לאחרים בואו והצילו לכם, ואם היו פיקחין עושין עמו חשבון אחר השבת. ממשיכה הגמ' חשבון מאי עבידתיה מהפקירא קא זכו אמר רב חסדא מידת חסידות שנו, ממשיכה הגמ' אמר רבא וחסידים אגר שבת שקלי? אלא אמר רבא הכא ביר"ש עסקינן ולא ניחא ליה דלתהני מאחרים ובחינם נמי לא ניחא ליה דליטרח אומר רש"י במקום, חסידי אגר שבת שקלי בתמיה אם חסידים הם יש להם לוותר משלהם וכו' מיהו חסיד לא מקרי אא"כ מוותר משלו ע"כ, זה אומר שהמושג חסיד הוא לוותר משלו בשביל רצון הבורא.

לדוגמא אם ניקח את האכילה אדם שיכול לעמוד לפני מאכל שהוא בהכשר הכי מהודר, אבל אם זה לא נצרך לו כעת לבריאות הגוף אלא שמתחשק לו הוא מתגבר זוהי מידת חסידות, שמוותר לו לאכול והוא מוותר על אותו המאכל מתוך הרגשה דקה,

מניין הניני הישיבות
ברסלב
נכנסה
שבו נוה יעקב
הדוב אשר טלאק 403
תפילת קבלת שבת וטעריב
טענה 20 דק לפני השקיעה

זמני ומיקום החבורות השבועיות החברות האברכים				
0527156734	21:00	יום חמישי	ביהכ"ס בני עקיבא	רח' בלבן 7
0527199896	21:00	יום שלישי	ביהכ"ס ברסלב	רח' דיש לקיש 1
0504169920	21:30	יום חמישי	ביהכ"ס ברסלב	רח' אף על פי כן 30
0534145799	22:10	יום ראשון	בית אהרן החברים	קדיית ספר
0556788059	20:30	יום שלישי	בבית אהרן החברים	רח' המדרגות 4

זמני ומיקום החבורות השבועיות החברות הבהורים:

- ירושלים שכונת בית ישראל יום א' בשעה 10:30 | 2. מודיעין עלית, קדיית ספר יום ג' בשעה 10:30
- ירושלים גבעת המבשר רחוב מדרב סיני 26 יום ג' 9:00 ביה"ד אש קלמן 0548598868
- בני ברק ליל ישיבי בבית אהרן החברים בשעה 21:30 0536764287
- הבורה הרשדל! בני ברק יום ג' 14:30 חזו"א 12 ביהכ"ס משיבת נפש.

להצטרפות
או הקמת
חבורה
באזור מגוד
גור קשר
בקו נכנסה
03.50.111.06
שלושה 5,3

שיג ושיח

שיח ודברים מעולמו של בן ישיבה

"האור של סוף זמן"

אחרא והקליפה שבכל יום ויום, בוודאי קשה מאד לעסוק בעבודת השם... אבל צריכין לידע שאף על פי כן זה היום הוא יום ועולה בחשבון, ובוודאי יש בו טוב, רק שהחושך מכסה עליו כי 'הקליפה קודמת לפרי' וצריכין להתגבר ולהשתדל לשבר הקליפה, שהם כלל המניעות והבלבולים והטעויות והדחיות, ולידע ולהאמין שדייקא ביום הזה יכול להתקרב להש"ת לפי בחינתו, "ואם תדרשנו ימצא לך" [דברי הימים א'. כ"ט. ט'] ותזכה למצוא הטוב שבזה היום דייקא, 'כי לית יום דלית בה טוב' כמו שאיתא בזה"ק [נשא קכג. וז"ל "תא חזי כל שית ימי בראשית וכו', ולא תשכח יום דלית בה טוב וכו', וכל יומא אית לה גדר מלבר דלא יעול כל בר נש לההוא טוב, כגון חושך דכסאי לנהורא וכו'"] [ובתרגום ללה"ק, בוא וראה כל ששת ימי בראשית וכו', ולא תמצא יום שאין בו טוב וכו', וכל יום יש לו גדר מבחוץ, כדי שלא יכנס כל אדם לאותו הטוב, והוא כמו החושך שמכסה על האור.]. על כן צריכים לידע שמה שנדמה להאדם כאילו היום אי אפשר לו להתפלל בכונה וללמוד ולעסוק בעבודת השם - זה נמשך רק מהחושך שקדם לאור, שנמשך מפגם הצמצום הנ"ל, שמשם נמשך 'הגדר מלבר' שיש על הטוב שבכל יום כמבואר בזה"ק הנ"ל, ומשם באים כל הטעויות והדחיות של כל אדם שבכל יום, שנדמה לו כאילו היום הזה אינו כלום, כאילו אינו מימי חייו, כאילו היום א"א להתקרב להש"ת כלל, כאשר נמצא זה ברוב בני אדם... בפרט כשיש לו איזה סיבה ומאורע לטוב, או להיפך חס ושלום, שאז היום מתבלבל אצלו לגמרי... וכל זה נמשך 'מהגדר מלבר' דאית על כל יום שנמשך מהחושך שקדם לאור, וע"י שזוכים לידע האמת 'שבכל יום ויום' יש בו טוב, וצריכים להשתדל להתקרב בזה היום 'דייקא' להש"ת, נתבטל יניקת החושך והס"א וזוכין לטוב שמאיר בזה היום דייקא...

של 'סוף הזמן' באמת מאוד מבלבל, ואני חושב שיש מקום 'בליקוטי הלכות' שר' נתן מדבר על המצבים האלו, ואם נלמד את זה ביחד, זה וודאי יעזור לנו להתמודד עם המצב בע"ה, ישראל חידד את אוזניו בסקרנות, מעניין מה יש לרבי נתן לומר בעניין הוא חשב לעצמו והמשיך יחד עם חיים לכיוון החדר, הוא הרתיח את הקומקום, וישב ליד חיים שהוציא מתוך הסט שהיה מונח בארון כרך קטן של 'ליקוטי הלכות' ודפדף להלכות פקדון הלכה ד'...

חיים הקדים ואמר שבביל להבין טוב את דבריו של רבי נתן לפני אני רוצה לסכם בקצרה את דבריו של ר' נתן בהלכה הזו עד הקטע הזה שאנחנו הולכים לקרוא עכשיו, ר' נתן מדבר על זה **שבכל יום יש 'חכמה ושכל מיוחד'**, שהוא בעצם **האור**

כל המצב הזה של 'סוף הזמן' מבלבל אותי, מצד אחד אני מאוד רוצה להספיק לחזור על המסכת ולעשות מבחנים, ומצד שני האווירה של 'סוף זמן' מאוד חלשה ואני חושב שיהיה לי מאוד קשה ללמוד כמו שצריך ולהספיק, וזה ממש גורם לי להתייאש ולחשוב להעביר את סוף הזמן בעצלותיים בלי שום תכנית מיוחדת, ואני מרגיש עם זה מאוד רע

היום, שמרומז בפסוק "כי יש יתרון לחכמה מן הסכלות, כיתרון האור מן החושך" [קהלת ב' ג'] אבל כידוע בכל יום יש לפניו חושך קודם האור, היינו הלילה שקודם היום, ויש בזה ענין גדול שלפני שמקבלים את האור צריך להצטמצם, כדי שיהיה כלי לקבלת האור, שזה הענין של החושך בחינת העדר, וכמו שדיברנו פעם שקודם 'העלייה' מוכרח שתהיה 'ירידה', אחרי ההקדמה הזאת, נקרא בפנים את דבריו של ר' נתן שמדבר על החושך שבשרשו הוא טוב אבל בגלל החטאים הס"א נאחזת בחושך ורוצה להחשיך את היום כולו, וכך כותב רבי נתן אבל מחמת פגם מעשי בני אדם, נמשך משם יניקה חס ושלום לס"א... ואזי מתגבר חס ושלום חושך ממש, ורוצה להחשיך אור היום לגמרי, היינו שרוצה לבלבל את הדעת ולהחשיך את אור האמת, שהוא אור השכל והחכמה האמתית המאיר בכל יום ויום, שהוא עיקר אור יום, ומה נמשכים כל הבלבולים והמניעות והעיכובים שבכל יום ויום, שמה נמשכין כל הטעויות הנ"ל שהאדם רוצה לדחות זה היום, עד שעל פי הרוב נדמה לו כאילו אין זה היום נמנה ונספר כלל בימי חייו, כאילו היום הזה אי אפשר לעבוד את הש"ת. ובאמת בודאי כפי השתטחות והתפשטות הס"א

היה זה בבוקרו של יום שני י"ז באדר, עשרות בחורים שרכו את דרכם בינות לשברי הזכוכית וכרזות הענק שנתלשו מהקירות והתערבבו בביליל הכובעים והעינות הצבעוניות שהיו מפוזרים ברחבי 'הקמפוס', חדרי השיעורים של ש"א וש"ב, עד מהרה הפכו 'לשטיבלאך' המרכזי, ונראה היה שעד שיעבור 'זמן תפילה' ימשיכו לזרום לכאן בחורים ע"מ לחטוף 'שחרית' במניין... בחדר השיעורים של ש"ב שהפך 'לבינת שני' סיימו זה עתה את המניין השלישי, וישראל עמד שם ליד השולחן מגלגל את התפילין במהירות וכשהוא סיים אף לכיוון 'חדר האוכל' לנסות את מזלו, אולי נשארו שם כמה טיפות של חלב כדי להרטיב את הגרון בקפה הבוקר שלו, לאחר שהוא מצא את מבוקשו הוא המשיך בדרכו לעבר הפנימיה, כשבידו האחת הוא אווז את התפילין, וביד השנייה את כוס החלב אותו הוא הצליח לרוקן מהמיכלים הגדולים שנצבו ב'חדר האוכל'...

כשהוא הגיע בסמוך למבואה של בית המדרש רגליו נעצרו, ומבטו נח על 'מודעות הענק' שכיסו את הקיר שעד לפני כמה שעות היה מעוטר 'בקמפיין הצבעוני' של ועד רביעי, הפעם המודעות היו מטעם הישיבה, ובשרו על 'החזרות' של סוף הזמן, טבלת ענק הראתה על כמה סוגי 'הספקים', ומועד שונה של מבחנים לכל הספק, 'ההספקים' הקיפו כמעט את כל המסכת, ועל כל מבחן נרשם זכות לקבלת מלגה מכובדת, ישראל קרא בעיניו את המודעות ולרגע הוא התמלא שמחה מהמחשבה על ההספקים האדירים שהוא יכול לצבור בסוף הזמן, אך עד מהרה עוד בטרם הוא הספיק להגיע אל הפנימיה כדי לטעום משהו יחד עם הקפה, הכל התפוגג, ומחשבות קודרות מלאו את מוחו, לנגד עיניו צפה התמונה של בית המדרש בסוף הזמן, 'האווירה' הרבה יותר חלשה, וזה מאוד קשה לתפקד בסדרים כמו שצריך, בפרט שיש חזרות ואין איזה 'מחייב' שמדרבן את כולם להיות בעניינים, המצב בחברה מאוד משפיע, ושעות השינה מתאחרות, השטיבלאך יהיה מלא וגדוש בבחורים, ס"א יתחיל יותר מאוחר, וכל היום יראה אחרת, לא נראה שאצליח להחזיק מעמד לחזור ולהספיק כ"כ הרבה הוא חשב לעצמו ביאוש, חבל לנסות בכלל, ניתן לשבועיים האלה לחלוף, בסופו של דבר זה יעבור, נלמד קצת פה ושם, וה' יעזור... היי... בוקר טוב! הוא שמע קול מוכר מאחוריו יחד עם טפיחה קלה על השכם, היה זה לא אחר מאשר חיים ידידו הטוב, מה נשמע? הוא שאל בהתעניינות הו... הגעת בדיוק בזמן, קרה משהו? לא... אהה... זאת אומרת כן! כל המצב הזה של 'סוף הזמן' מבלבל אותי, מצד אחד אני מאוד רוצה להספיק לחזור על המסכת ולעשות מבחנים, ומצד שני האווירה של 'סוף זמן' מאוד חלשה ואני חושב שיהיה לי מאוד קשה ללמוד כמו שצריך ולהספיק, וזה ממש גורם לי להתייאש ולחשוב להעביר את סוף הזמן בעצלותיים בלי שום תכנית מיוחדת, ואני מרגיש עם זה מאוד רע... חיים הקשיב לו בסבלנות, וענה לו בחיבוב, תשמע אני מאוד מבין אותך המצב זה

03.50.111.06
קף נפש
הקף של בני השיבות
נכספה

נפשי בשאלתי

ליבון ובירור ענינים בעבודת ה'

שאלה:

שלום וברכה!

רציתי לשאול: אני כבר תקופה מקורב לברסלב לומד בספרים ומשתדל לקיים את העצות. אחד מחבריי שהבחין בהתקרבותי העיר לי, שיכול להיות שאין שום בעיה בדרך הזו אבל אם השם שתל אותי במקום מסוים כנראה שזו הדרך שבה עלי לגדול. ובמקום לחפש דברים חדשים שאנסה למצוא את דרכי דייקא בתוך העולם הליטאי בו גדלתי. אשמח לדעת מהי ההסתכלות הנוכחית על הדברים, והאם יש ממש בטענה זו.

תשובת אחד מחשובי התלמידי חכמים שליט"א:

בכל פעם שאני שומע שאלה כזו עולה חיוך על שפתיי.

כל כך הרבה פחדים, דעות קדומות, בורות, צמצום ויוהרה, נדרשים בכדי להיות מסוגל להעלות כזה "יסוד באמונה", מבלי שזה שהעלה את הטענה יבחין שהוא יהיה האחרון לחשוב שיש בה בדל של אמת כאשר תתעורר שאלה דומה בהצטרפות של אחר (כגון מרקע חסידי, ספרדי, חרד"ל, ייקה וכו') ללגיטו של מלך במהלך הליטאי (ואכן אין בה בדל אמת, כפי שהוא בעצמו יודע ורגוע בעניין).

זו דוגמה מובהקת לתופעה שתיאר מוהר"ן: "כשאדם הולך אחר שכלו וחכמתו, יוכל ליפול בטעותים ומכשולות רבים, ולבוא לידי רעות גדולות, חס ושלוש. ויש שקלקלו הרבה, כגון הרשעים הגדולים מאוד המפורסמים, שהטעו את העולם, והכל היה על ידי חכמתם ושכלם. ועיקר היהדות הוא רק לילך בתמימות ובפשיטות, בלי שום חכמות, ולהסתכל בכל דבר שקושה, שיהיה שם השם יתברך, ולבלי להשגיח כלל על כבוד עצמו. רק אם יש בזה כבוד השם יתברך יעשה, ואם לאו - לאו, ואזי בוודאי לא ייכשל לעולם" (ליקוטי מוהר"ן תניינא סי' י"ב).

קצת מצחיק אם נדקדק בלשון החבר שאמר שה' "שתל" אותך במקום מסוים. שהרי על זה אמרו חז"ל (עבודה זרה י"ט): "והיה כעץ שתול על פלגי מים אמרי דבי ר' ינאי כעץ שתול ולא כעץ נטוע כל הלומד תורה מרב אחד אינו רואה סימן ברכה לעולם!" וברש"י שם: "שתול. נעקר מכאן וחזר ונשתל במקום אחר: נטוע. מעיקרו ולא זו משם לעולם כלומר כעץ שתול יעשה תלמיד עצמו לילך וללמוד מכל האדם ולא כעץ נטוע להשתקע לפני רב אחד..."

לו הייתה קיימת כאן שאלה אמיתית, היה מקום לערוך מאמר או ספר הלכתי והשקפתי בנושא, להראות שההיפך הוא הנכון. אך כאמור, מכיוון שגם השואל מבין שמבחינה תורנית הרעיון של "כאן נמצא כאן היה" אינו אלא עצת הייצר, עדיף שנתמודד מול הפחדים והדעות הקדומות שעומדות מאחורי השאלה, שהרי הם אכן קיימים בתוקף ועוד.

ורק הם המקשים על רבים וטובים לצאת מאזור הנוחות שלהם ולהיות בבחינת "עיניו כיונים על אפיקי מים" (שיר השירים ה', י"ב), ופירש"י: "תלמידי חכמים שהקב"ה נותנם עיניים להאיר לעולם כשם שהעיניים מאירים לאדם, כיונים הנודרים משוכן לשוכן לבקש אוכלם כך הם הולכים ממדרשו של פלוני חכם לבית המדרש של פלוני חכם לבקש טעמי תורה!"

אלא, שבבואנו לדון בפחדים המתלבשים על הדעות הקדומות, ניתן להרחיב עד אין סוף, "כי אמת הוא

מוזמן ללמוד לקרוא ולהכיר, לבדוק את הדברים עם רבותיו, לוודא שאינו זז כמלא נימא מקיום השולחן ערוך בדקדוק, ואינו פוגם ומחסר מדרכי עבודת השם, ודרכי התפילה והאמונה שהנחילוהו אבותיו ורבותיו.

הדרישה היחידה שהעמיד מוהר"ן, כמובא בהקדמת מוהרנ"ת לספרו, היא "שיסתכל בספר הזה בעין האמת" (וגם בזה יש להרחיב ולהבין שגם המתקשה בדרישה זו יוכל להצליח).

התייחסנו מעט לדברים שעומדים מתחת לשאלה. אך באמת, ישנו דבר אחד שעומד עוד יותר עמוק מתחת לאותן דברים, בין אצל אלו השואלים ונשאים בשאלתם, ובין אצל אלו שהשאלה כלל לא מתעוררת בלבם. תחושת החסר - 'ביקוש'.

לפני תקופה הסעתי ידד, אברך חשוב, ושאל אותי מה מצאתי בברסלב? הצעתי לו שיאמר לי משהו שכואב או חסר לו בתורתו או בעבודת השם שלו, ואסביר איך מוהר"ן מעניק לכך מענה ופיתרון. הוא השיב שלא חסר לו שום דבר, אז עניתי שאם כן, באמת אין לברסלב שום דבר לתת לו...

השאלה הנשאלת 'מדוע אתה מחפש', גם כאשר היא מתיימרת להתמקד על 'מדוע אתה מחפש שם', אינה אלא אמירה שלא חסר לי ולכן איני 'מבקש', לא 'שם' ולא 'כאן'.

ומי שכן צורבת בלבו הבקשה, כהבטחה העתידית 'השלתתי רעב בארץ, לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דברי ה'", אין לו שאלות כאלו. הוא יוצא למסע, גם אם קשה, גם אם הוא לא במקום שבו השם יתברך "שתל אותו", וינעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר ה'", ו"בסוף הוציאה..."

אחד, למשל, על כלי כסף כשאומרים עליו שהוא כלי כסף, הוא האמת אבל כשאומרים עליו שהוא כלי זהב, הוא שקר. נמצא שהאמת הוא אחד, כי אי אפשר לומר אמת רק שהוא כלי כסף לא יותר. אבל השקר הוא הרבה, כי אפשר לומר שהוא כלי זהב, וכלי נחושת ושאר שמות" (ליקוטי מוהר"ן סי' נ"א).

ולא רק שאי אפשר להקיף את כל הפחדים ואת כל הטעויות היצר, אלא שבאמת לא תהיה בכך תועלת, ובאמת אין שום צורך לעשות זאת. כי ההזמנה להכיר אינה שוללת את הגישה הביקורתית של "כבדהו" וחסדהו".

מי שמבין שנמצאים בספרי רבינו הקדוש נקודות שאינן מבוארות אצלו די צרכן, ראוי לו לכל הפחות לקרוא בצורה שטחית את הספר להכיר את אותן יסודות, שיוכל למצוא בנקל בעצות למעשה היוצאים מכל תורה ותורה, וכשייתקל בנקודה שנראית לו נחוצה, נכונה או שגויה, יברר את הנושא בצורה רחבה ומול רבותיו.

בורות אינה 'מהלך', ואין כל הגיון בלעצום עיניים מול מכלול עצום של ידיעת והבנת התורה למעשה, מתוך יומרה מוזרה שאין לי מה ללמוד מאחרים, ולו כחומר למחשבה.

אספר, שלפני שנים רבות מצאתי בביהמ"ד ספר 'עץ חיים' למהר"ן, וחשבתי לקרוא ולהכיר את תוכנו, למרות שאיני מקובל וכו'. אלא שכמנהגי לקרוא גם הקדמות של ספרים התחלתי בקריאת הקדמות הרבות, ומהר מאוד נאלצתי לסגור את הספר, כאשר הוצגו בפני דרישות בלתי מתפשרות של תיקון המידות וקיום הדברים הנלמדים למעשה, ואחרת אין רשות לקרוא את הספר!

בליקוטי מוהר"ן אין דרישות סף כאלו... כל אחד

הא אורו עיני

פי טעמתי מעט הדבש הזה

בידו להטותה בנל פעם לדרך הישר

אֶפְשָׁר שִׁיְהִי שְׁנֵי מַחְשָׁבוֹת בְּיַד בְּשׁוּם אֶפְן. וְצָרִיכִין לְזַכֵּר זֹאת הַיֵּטִב בְּכָל פְּעַם וְלִזְהָר מִזֶּה מְאֹד מִתְחַלֵּת הַיּוֹם עַד סוֹפּוֹ, לְבָלִי לְהִתְחַיֵּל לְהַנִּיחַ לְכַנֵּס מַחְשָׁבָה רְעוּה בְּמַחוּס וְשִׁלּוּם, וְאִם כָּבֵד נִכְרְסָה חֵסֶד וְשִׁלּוּם, יִדְחָה אוֹתָהּ כְּנֶ"ל, כִּי הַמַּחְשָׁבָה הַיָּא בְּבַחֲיִנַת עֵמָר וּמְדָה, שְׁאִין שְׁנֵי מַחְשָׁבוֹת כּוֹלֵיין לְכַנֵּס בְּפַעַם אֶחָד. וְזֶה כָּל עֲנִין מְצוֹת סְפִירַת הָעֵמָר, כִּמְבָאָר בְּפָנִים

עֵקֶר הַטְּהָרָה מְזַהֶמֶת מְצָרִים הוּא לְטַהֵר עֲצָמָנוּ מִפְּגָם הַבְּרִית, שְׁהוּא פְּגָם הַדְּעַת. וְעֵקֶר הַטְּהָרָה מִפְּגָם הַבְּרִית הוּא עַל־יְדֵי טְהֵרַת הַמַּחְשָׁבָה, לְשַׁמֵּר אֶת עֲצָמוֹ מִעֲתָה עַל־כָּל־פְּנִים לְבַל תִּצָּא מַחְשָׁבָתוֹ אֶל הַחוּץ; וְאֶפְלוֹ אִם כָּבֵד יִצְאָה, חֵס וְשִׁלּוּם, אֶף־עַל־פִּי כֵן בְּיָדוֹ לְהִטּוֹתָהּ בְּכָל פְּעַם לְדֶרֶךְ הַיֵּשֶׁר עַל־יְדֵי שְׁחִיבַת מַחְשָׁבָה אַחֲרַת לְטוֹבָה, וְאִז מִמִּילָא תִדְחָה מַחְשָׁבָתוֹ הַחִצּוֹנָה וְכָל הַהֲרָהוּרִים, כִּי אִי

(ליקוטי הלכות ה' תפילין - הלכה ו, אות לב).

המחדש בטובו

חדשות ועדכונים מהנעשה והנשמע

ניגש בדרך ארץ לליטול ידיו, דברי הכנה קצרים נשמעו מפי הרה"ג ר' מיכאל חשין שליט"א על גדולת ורוממות יום תענית אסתר ויום הפורים ומה שאפשר לזכות בו, משם הלכו הציבור לשאר קברים שבסמוך להתפלל גם שם לזכות למה שכל אחד מיחל לזכות, משם נסעו לעיר וקדיש מן שמיא נחית' רשב"י, הציבור הקדוש ניצל כל דקה במקום הקדוש להתפלל לזעוק ולבקש, הרצון ההשתוקקות ותבערת הלב שבכל אחד התבטאה בתחינות ותפילות במקום הקדוש, לסיום יצאו הציבור בריקוד בחצר המערה עם ניגוני מירון, ומשם פנו לנסוע לשיא של הנסיעה המרוממת ציון מרדכי ואסתר בברעם, כבר על הדרך דיברו קצרים הרה"ג ר' בנימין זאב חשין שליט"א, דיבורי הכנה לקראת ימי הפורים שכבתוך דבריו עמד על דברי הגמ' במגילה על עיר שהיא סמוכה ואינה נראית, שבשבעות ראו כולם את קבלת התורה בקולות וברקים שזה נראה ובפורים זה סמוך שהיה מאהבה אך אינו נראה, שואלת הגמ' איך אפשר להיות סמוך ואינו נראה דהיינו להיות סמוך וקרוב לה' ומחובר אליו אף כשאינו נראה כשלא רואים כלום, עונה הגמ' שיושבת בנחל מי שיושב בנחל נובע מקור חכמה יכול להיות סמוך תמיד אף שאינו נראה, ועוד דיבורים חמים ומעוררים.

התחושות, התרוממות, ההתעלות, החשמל באוויר שהיה במקום לא ניתן לתיאור, הציבור התכנס במקום והחל לשיר ניגוני התעוררות והתעלות, ניגוני ברסלב המעוררים את הלב לעבודת ה' בצורה שלא תאומן, ניגון רדף ניגון, הלב נפתח והתחנן את משאלתו, רבש"ע" כל חפצי אך להיות קרוב וסמוך אליך' הניגונים שהעלו ורוממו את הציבור טפח וטפחיים דקות ארוכות של עונג צרוף אהבה, דקות של קרבת אלוקים כשכל הבלי העולם נמאסים ובטלים מעוצמת התענוג של הקרבה והשתוקקות הלב אליו ית', שעה ארוכה עמד הציבור והתחנן בתפילה הנוראה של גאון עוזנו מורה"ג ז"ע על פורים ושאר בקשות, משם המשיכו לתפילת שחרית כוונתיקין בעיר הקודש צפת, בביה"כ 'פאר הנצח' תפילה במתינות בכוח והתלהבות כפי שרביה"ק מלמדנו, בפרט ביום קדוש ומסוגל זה של 'תענית אסתר' מיד לאחר שחרית חזר הציבור לביתם, המטענים הרוחניים שכל אחד צבר בנסיעה זו, המתנות הנצחיים שכל אחד אגר לעצמו נחרטו עמוק בליבות כולם, ויזכרו לשנים רבות.

נפתחה חבורה חדשה ב'בית וגן'

בסייעתא דשמיא נפתחה חבורה חדשה בבית וגן בירושלים לבקשת הציבור, החבורה מתנהלת בסגנון שיעור בליקוטי מהרה"ן הנמסרת ע"י המשפיע הנודע פה מפי מרגליות רבי מיכאל חשין שליט"א בשילוב שיחת חברים בעבודת ה'.

החבורה מתקיימת כל יום רביעי בשעה 08:30 בבית הכנסת 'ברסלב' רחוב קאסוטו 14 לפרטים ויצירת קשר: 0527638764

ברכת מזל"ט לידידנו ראש חבורת 'זכרון יעקב' הגאון רבי דוד ברנד שליט"א לרגל אירוסיו בנו והברכה אחת היא לבנו החשוב אברהם ברנד מבחירי ישיבת פוניבז' לרגל אירוסיו.

ברכת מזל"ט לבחור החשוב אלחנן גודסמן מבחירי ישיבת מיר-ברסלב לרגל אירוסיו.

יה"ד שהזיווג יעלה יפה בנין עדי עד דורות שירים מבורכים בדרכו של רביה"ק

בין אנשי הבעל תפילה שכל שיגם ושיחם סובבת סביב תכלית האדם בעולמו ודרכי עבודתו ית', כך יצאו לדרך כשהאוטובוס עובר דרך 'צומת שילה' להעלות את דרי מוד"ע, משם לעבר 'כביש גהה' לקחת את תושבי בני ברק, ועל הדרך גם עוד בחורים מערי המרכז שם התמלא כל האוטובוס עד אפס מקום. על מקומו של כל אחד המתנה לו שקית מהודרת אשר בתוכה מיני תרגימא ותפילה מיוחדת על פורים, ארוח אישי לכל אחד מה שחימם את הלב מיד עם העליה לאוטובוס.

החיות והאחדות בין הציבור במהלך הנסיעה איננה ניתנת לתיאור, כשהכל מתוך נעימות והתרוממות עצומה, השיחות חברים שנידונו ונתלכנו בין חברי החבורה עם המשפיעים החשובים הרה"ג ר' מיכאל חשין שליט"א והרה"ג ר' בנימין זאב חשין שליט"א שהשתתפו בנסיעה.

בעקבות היוזמה של האיגוד' שכל אחד שילמד ארבעה דפים מתוך הליקוטי הלכות על פורים ייכנס להגדרה על סט מהודר של ליקוטי הלכות מתנת ידידנו יו"ר מכון 'תורת הנצח' ר' נתן בורשטיין שליט"א הגיעה מיד עם תחילת הנסיעה דרישת החברים לספק קונטרסים של ליקוטי הלכות כבדי שיוכלו להכין את נפשם בלילה קדוש זה עם דפי הגן עדן של הליקוטי הלכות, מיד דאגו המארגנים שיעניו לאוטובוס חוברות ליקוטי הלכות כשבמהלך הנסיעה ישב הציבור והגה בחיות והתלהבות בחברותות את הליקוטי הלכות ומילאו את נפשותיהם כדבעי לקראת הימים הקדושים, הביקוש היה גדול ואף שהובאו עשרות קונטרסים עדיין היה חסר עוד קונטרסים לבקשת הציבור.

בראשונה הגיעו לקבר ר' ישמעאל כהן גדול בשזור מיד עם הירידה מהאוטובוס השמחה שעלתה על גדולתה רוממה את הציבור ויד השתלבה בחברתה לריקודי שמחה וחדווה על נועם גורלנו. אחר ניגש הציבור לתפילת מעריב בהתלהבות והתרוממות, תוך כדי שהפעילים דאגו להכין סעודה כיד המלך בשפע והרחבה לפני התענית שלמחר, מה נאדר ומרגש היה לראות את הציבור הגדול בני עליה ממשכיכם בתפילות זמן רב בהתרפקות לזכות להתקרב להקב"ה ולזכות לקדושת פורים רק אחר זמן ניכר

רשמי המסע המרומם 'הכנה דרבא' בליל תענית אסתר לקברי צדיקים

כבר חלפו כשבוע ימים מהמסע המרומם אבל הרשמים והתחושות אצל כלל הציבור רק הולכים וגוברים, כל בחור ואברך שזכה להשתתף בנסיעה ומבקשים ממנו לבטא את רגשות ליבו מה שהיה שם' מתקשה עד למאוד, ההתרוממות, ההתעלות, החיות דקדושה שרחפה באוויר, האחדות בין כלל הציבור, השמחה והחדווה, הבקשה והשאפיות שניכרו על פני כולם להתעלות להתרומם, להתקרב יותר להקב"ה, ההכנה דרבה של זעקת הלב בליל היום המסוגל 'תענית אסתר' להתקדש ולהינצל מקליפת המן עמלק בקברי הצדיקים, יחד עם השמחה הגדולה שבכל שרוממה את הציבור טפח וטפחיים מעל הקרקע, כל אלו חברו למקשה אחת שבעולם העשייה הסתכמו בשעות אחדות של ליל תענית אסתר אך רישומן שהשאירו על ליבות כלל המשתתפים לא ימחו וישנים רבות.

שעות הערב המוקדמות של ליל תענית אסתר בירושלים עיה"ק ת"ו, הרחוב הומה וגועש רוח הפורים המוקדמת ובא מורגשת באוויר, בכל מקום רואים ילדים מחופשים ההולכים ושבים מבית רבם בחורי ישיבות שמסתובבים ומזכים בני ישראל בהחוקת ת"ת, ובין כל ההמולה עובר אוטובוס מתחנה למשנהו מעלה אליו בחורים ואברכים בני עליה דורשי ומבקשי ה', בחורים שגם להם קרץ להיאר באוויר הפוריית וכו', אברכים שהיציאה מהבית ללילה שלם כרוכה בהקרבה רבה, אך הם לא וויתרו, פורים... קדושת פורים. תענית אסתר, לבבם רועש וגועש אחרי שזכו לטעום ולהתבשם מרחוק מנעימות הקדושה כפי שרביה"ק מעניק לנו, מה יכול להיות 'הכנה דרבא' גדולה מזה, לצאת בלילה לקברי הצדיקים לצעוק ולבקש לזכות לקדושת הפורים, לנסוע יחד עם חברים מקשיבים אחים ורעים אחים ורעים לדעה, כולם במטרה אחת ויחידה המשותפת בין כולם, להתקרב להקב"ה יותר ויותר, להכיר את מי שאמר והיה העולם ולעבדו בלבב שלם. לבלות לילה שלם

המה מעידים

מפיהם ומפי כתבם של רבותינו זצוקללה"ו ויבדחט"א

הגאון הגדול רבי יעקב אידלשטיין זצוק"ל רבה של 'רמת השרון'

וכפי שהזכיר גיסי שליט"א היה אצל מו"ח כמה וכמה מספרי רביה"ק בביתו.

בתור רבה של רמת השרון היו גם הרבה חסידי ברסלב מתושבי המקום מתיעצים אתו על כל מיני נושאים בתוך חסידות ברסלב ומו"ח היה מתמצא ומייעץ להם על הכול. והיה חוזר באזנונו בני משפחתו בהתפעלות מה שספרו לו אנשים שאחרי שהם חוזרים מהקיבוץ בירושלים, (לפני שנפתחו שערי המסך הברזל) הם מקבלים מכך התעלות וכוחות לכל השנה!.

(חתנו ר' דוד ברנד שליט"א)

בשנת תשנ"ב השנה השניה מאז נפחו שערי מסך הברזל והמוני חסידי ברסלב נסעו לאומן בהמוניהם, הודעת למו"ח שאני מתכנן בעז"ה לנסוע לאומן על ראש השנה, (מו"ח כידוע היה מקפיד מאוד לא לצאת לחו"ל בשום מחיר גם כשפנו אליו מקופות הצדקה להצטרף למסעות שונות לקברי צדיקים לא הסכים לצאת לחו"ל) אמר לי מו"ח 'אני גם רוצה לנסוע! אבל אני לא יכול, קח סכום כסף שלפחות יהיה לי חלק בנסיעתך', ואמר לי שהוא עושה כך גם עם עוד איזה חסיד ברסלב שנוסע למירון הוא נותן לו סכום כסף כדי שלפחות יהיה לו חלק בנסיעה.

